

Psychologia ogólna

1. METRYCZKA	
Rok akademicki	2024/2025
Wydział	Wydział Lekarsko-Stomatologiczny
Kierunek studiów	Logopedia ogólna i kliniczna
Dyscyplina wiodąca	(zgodnie z załącznikiem do Rozporządzenia Ministra NiSW z 26 lipca 2019)
Profil studiów	(ogólnoakademicki/praktyczny)
Poziom kształcenia	I stopnia
Forma studiów	stacjonarne
Typ modułu/przedmiotu	obowiązkowy
Forma weryfikacji efektów uczenia się	zaliczenie
Jednostka prowadząca /jednostki prowadzące	Zakład Logopedii i Emisji Głosu, Centrum Logopedyczne IPS UW, 02-927 Warszawa, ul. Karowa 20
Kierownik jednostki/kierownicy jednostek	dr hab. Olga Jauer-Niworowska, prof. ucz.
Koordinator przedmiotu	dr hab. Olga Jauer-Niworowska, prof. ucz.; dr Kamila Potocka-Pirosz o.jauer-niworo@uw.edu.pl ; k.potocka@uw.edu.pl
Osoba odpowiedzialna za sylabus	dr hab. Michał Chruszczewski, Wydział Psychologii UW (mikael@psych.uw.edu.pl)
Prowadzący zajęcia	dr hab. Michał Chruszczewski

2. INFORMACJE PODSTAWOWE			
Rok i semestr studiów	I rok I stopnia, semestr I	Liczba punktów ECTS	3.00
FORMA PROWADZENIA ZAJĘĆ			

Załącznik nr 4B do Procedury opracowywania i okresowego przeglądu programów studiów
(stanowiącej załącznik do zarządzenia nr 68/2024 Rektora WUM z dnia 18 kwietnia 2024 r.)

Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim	Liczba godzin	Kalkulacja punktów ECTS
wykład (W)	30	1
seminarium (S)		
ćwiczenia (C)		
e-learning (e-L)		
zajęcia praktyczne (ZP)		
praktyka zawodowa (PZ)		
Samodzielna praca studenta		
Przygotowanie do zajęć i zaliczeń	45	2

3. CELE KSZTAŁCENIA	
C1	Zapoznanie studentów z tematyką oraz głównymi (lub z innych powodów interesującymi) działami współczesnej psychologii.
C2	Przygotowanie studentów do brania udziału w bardziej specjalistycznych zajęciach psychologicznych.

4. EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Numer efektu uczenia się	Efekty w zakresie
Wiedzy – Absolwent zna i rozumie:	
W1	wiedzę z historii psychologii, podstawowe szkoły psychologiczne oraz ważniejsze pojęcia psychologiczne oraz główne obszary badań;
W2	podstawową wiedzę o rozwoju psychicznym człowieka; charakterystyczne właściwości procesów poznawczych, w tym uczenia się; uwarunkowania procesów rozwiązywania problemów (zarówno na drodze logicznego, jak i twórczego myślenia); podejście do osobowości w kategoriach cech; podstawowe zjawiska i procesy opisujące emocje i motywację; systematyczne odchylenia od racjonalności w przetwarzaniu przez ludzi wiedzy na ich własny temat; przyczyny, przebieg, skutki reakcji stresowej oraz stylów radzenia sobie, jak też problematyczność koncepcji normy zdrowia psychicznego oraz główne klasy czynników etiologii zaburzeń psychicznej, główne klasy systematyki zaburzeń psychicznych oraz (w najbardziej ogólnym sensie) podstawowe metody pomocy psychologicznej bądź farmakologicznej.
Umiejętności – Absolwent potrafi:	
U1	charakteryzować podstawowe założenia teoretyczne głównych kierunków psychologicznych;
U2	definiować podstawowe pojęcia psychologiczne;

**Załącznik nr 4B do Procedury opracowywania i okresowego przeglądu programów studiów
(stanowiącej załącznik do zarządzenia nr 68/2024 Rektora WUM z dnia 18 kwietnia 2024 r.)**

U3	charakteryzować uwarunkowania przebiegu różnych ważnych procesów (rozwoju osobniczego, myślenia, odczuwania emocji, stanu stresu itd.) bądź cech (inteligencji, osobowości itd.) czy mechanizmów (np. podtrzymywanie pozytywnej samooceny) psychicznych.
Kompetencji społecznych – Absolwent jest gotów do:	
K1	Wykład podstaw danej dziedziny raczej nie temu służy; co najwyżej wskazałbym tu zdolność krytycznej autorefleksji oraz pogłębiania i poszukiwania wiedzy na temat człowieka.

5. ZAJĘCIA		
Forma zajęć	Treści programowe	Efekty uczenia się
wykłady	Psychologia, jej przedmiot, główne kierunki i metody badań, podstawowe problemy. Elementy historii myśli psychologicznej.	W1, U1
	Rozwój. Obszary i etapy rozwoju człowieka w ciągu życia.	W2, U2, U3
	Procesy poznawcze, uczenie się i język. Psychologia umysłu: myślenie, rozwiązywanie problemów, pamięć, uczenie się (rozumiane jako warunkowanie oraz wykraczające poza warunkowanie). Właściwości języka; język a myślenie.	W2, U2, U3
	Inteligencja. Pojęcie inteligencji, struktura zdolności, geneza zdolności umysłowych, ich pomiar oraz społeczne znaczenie diagnozy i oceny inteligencji.	W2, U2, U3
	Struktura osobowości. Wybrane koncepcje bazujące na pojęciu cechy psychicznej (tu przede wszystkim model Wielkiej Piątki), jak i wyprowadzone z innych stanowisk teoretycznych. Osobowość a temperament.	W2, U2, U3
	Emocje. Emocje podstawowe i nie tylko czyli o różnych zjawiskach afektywnych. Związki emocji z myśleniem i działaniem. Kwestia nastroju.	W2, U2, U3
	Motywacja. Teorie i typy motywacji. Zróżnicowana efektywność człowieka pod wpływem dominujących motywacji z odmiennych typów. Motywacja a motywowanie.	W2, U2, U3
	Twórczość (kreatywność). Zjawisko na skrzyżowaniu zdolności, cech osobowości i motywacji.	W2, U2, U3
	„Złudzenia, które pozwalają żyć”. Autodefensywna mechanika osobowości w imię podtrzymania samooceny, przekonania o sensie własnego życia itd.	W2, U2, U3
	Stres i zjawiska związane ze stresem. Stresory, stan stresu, radzenie sobie ze stresem i skutki stresu a różnice indywidualne między ludźmi.	W2, U2, U3
	Poza granicą zdrowia psychicznego. Problem z wyznaczeniem granicy, koncepcje normy. Rys historyczny Głównie klasy zaburzeń psychicznych. Przyczyny i terapia.	W2, U2, U3

6. LITERATURA	
Obowiązkowa	
Brzezińska, A. i Trempała, J. (2000). Wprowadzenie do psychologii rozwoju. W: J. Strelau (red.), <i>Psychologia. Podręcznik akademicki</i> (t. 1: <i>Podstawy psychologii</i> , str. 229–238). Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.	

**Załącznik nr 4B do Procedury opracowywania i okresowego przeglądu programów studiów
(stanowiącej załącznik do zarządzenia nr 68/2024 Rektora WUM z dnia 18 kwietnia 2024 r.)**

Carson, R. C., Butcher, J. N. i Mineka, S. (2006). *Psychologia zaburzeń* (t. 1, str. 25–37, 45–187). Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.

Heszen-Niejodek, I. (2000). Teoria stresu psychologicznego i radzenia sobie. W: J. Strelau (red.), *Psychologia. Podręcznik akademicki* (t. 3: *Jednostka w społeczeństwie i elementy psychologii stosowanej*, str. 465–492). Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.

Kielar-Turska, M. (2000). Rozwój człowieka w pełnym cyklu życia. W: J. Strelau (red.), *Psychologia. Podręcznik akademicki* (t. 1: *Podstawy psychologii*, str. 285–332). Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.

Kofta, M. i Doliński, D. (2000). Poznawcze podejście do osobowości. W: J. Strelau (red.), *Psychologia. Podręcznik akademicki* (t. 2: *Psychologia ogólna*, str. 567–572, 579–584). Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.

Nęcka, E. (2000). *Psychologia twórczości* (str. 11–34, 121–143). Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.

Nęcka, E. (2003). *Inteligencja. Geneza. Struktura. Funkcje* (str. 15–44). Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.

Sternberg, R. J. (1999). *Wprowadzenie do psychologii* (str. 17–54, 118–154, 225–244). Warszawa: Wydawnictwa Szkolne i Pedagogiczne.

Strelau, J. (2000). Osobowość jako zespół cech. W: J. Strelau (red.), *Psychologia. Podręcznik akademicki* (t. 2: *Psychologia ogólna*, str. 535–559). Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.

Uzupełniająca

Chruszczewski, M. H. (2020). *Nuda. Ujęcie psychologiczne i humanistyczne*. Warszawa: Wydawnictwa Uniwersytetu Warszawskiego.

Eysenck, H. i Eysenck, M. (2000). *Podpatrywanie umysłu. Dlaczego ludzie zachowują się tak, jak się zachowują?* Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.

Nelson, T. D. (2003). *Psychologia uprzedzeń*. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.

Schulz, D. P. i Schulz, S. E. (2008). *Historia współczesnej psychologii*. Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Simonton, D. K. (2010). *Geniusz*. Warszawa: Wydawnictwo Akademii Pedagogiki Specjalnej.

Szmidt, K. J. (2007). *Pedagogika twórczości*. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.

Walsh, M. R. (red.) (2003). *Kobiety, mężczyźni i pieć. Debata w toku*. Warszawa: Wydawnictwo Instytutu Filozofii i Socjologii Polskiej Akademii Nauk.

7. SPOSOBY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Symbol przedmiotowego efektu uczenia się	Sposoby weryfikacji efektu uczenia się	Kryterium zaliczenia
Np. A.W1, A.U1, K1	Pole definiuje metody wykorzystywane do oceniania studentów, np. kartkówka, kolokwium, raport z ćwiczeń itp.	Np. próg zaliczeniowy
W2, U1, U2, U3, K1	Mogą, choć nie muszą, zdarzyć się niezapowiedziane kartkówki ze znajomości lektury; aktywność cenna merytorycznie (zawierająca elementy wiedzy, dyskusji i argumentacji) nie jest konieczna do zaliczenia, lecz może korzystnie rzutować na notę finalną (podnosząc ją o pół stopnia).	Próg akceptowalnego minimum.
	Obecność	Obecność jest obowiązkowa (dopuszczalne dwie nieobecności)

8. INFORMACJE DODATKOWE

(tu należy zamieścić informacje istotne z punktu widzenia nauczyciela niezawarte w pozostałej części sylabusu, w szczególności w oparciu o regulacje wynikające z § 26 ust. 1 i 2, § 27 ust. 3 oraz § 28 ust. 1 Regulaminu Studiów wskazanie liczby terminów zaliczeń przedmiotu, w tym zaliczeń dopuszczających do egzaminu, oraz np. czy przedmiot jest powiązany z badaniami naukowymi, szczegółowy opis egzaminu, informacje o kole naukowym)

Prawa majątkowe, w tym autorskie, do sylabusu przysługują WUM. Sylabus może być wykorzystywany dla celów związanych z kształceniem na studiach odbywanych w WUM. Korzystanie z sylabusu w innych celach wymaga zgody WUM.

UWAGA

Końcowe 10 minut ostatnich zajęć w bloku/semestrze/roku należy przeznaczyć na wypełnienie przez studentów Ankiety Oceny Zajęć i Nauczycieli Akademickich